

STUDENTEN WEEKBLAD

IIe Jaargang.

No. 22.

HOOFDREDACTEUR: G. P. NIJHOFF.

REDACTEUREN: J. E. A. DE VOGEL, H. G. NOLEN, H. TH. BAART
DE LA FAILLE, C. A. PIEK, W. M. ROESSINGH VAN ITERSON.

VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: H. E. SUYVER.

Donderdag

18 Maart '09.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is /3,50, bij vooruitbetaling /3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.

De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Noordeinde 17.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 23 Maart, des middags om 4 uur.

Inhoud.

Dempt den put voor het kalf verdronken is.
Strijd, door H. G. N.
Sprookje, door L. B.
Verkiezingsstelsels, door P. V.
Ingenieurs-Toekomst, door V. J.
Prof. Mr. B. H. Pekelharing.
Apollo, door C. A. P.
Onderlinge Schietwedstrijden van „Weerbaarheid”.
Delftsche Studenten Gymn.- en Schermver. „Achilles.”
Boekbespreking.
Studiebelangen.
Technische Hoogeschool.
Agenda.

Dempt den put voor het kalf verdronken is.

Door iemand, die onbekend wenscht te blijven, werd de Redactie van het Studenten Weekblad in staat gesteld inzage te nemen van de Diës-comedie, welke door de Centrale Commissie uit het Eerste Jaar gemaakt is voor 26 Maart a. s. Wij achten het onze zedelijke plicht het naderend onheil te bezweren, en hopen dat elk rechtgëaard corpslid het met ons eens zal zijn dat een dergelijke vertooning weezinwekkend is. Ten einde deze bewering te staven, laten we hier eenige staaltjes uit de ergerlijke, ja stuitende onzin volgen.

Zoo speelt het eerste bedrijf in de Prinsenkamer van het Hoofdgebouw der Technische Hoogeschool. Er is een vergadering van curatoren en professoren, welke bij het opgaan van het scherm binnentreden, zingende:

(WIJZE: „Margarine-Boter”).

Wij zijn de proffen van de Academie
Loopen door de sneeuw in een pelsjas of een dëmie
Wij zijn de proffen van de T. H. S.
Geven hooger onderwijs met donders veel succes. (bis.)

De toespeling op het feit dat eenige hoogleeraren geen winterjas zouden bezitten is schandelijk, en ook is de steek op den uitslag der examens niet toe te laten. De rest van dit bedrijf is naar rato.

Het tweede bedrijf speelt in de Middenzaal van de Sociëteit Phoenix, waar het Eerste Jaar liefst zijn eigen deugden bezingt. Men oordeele:

(WIJZE: „Aan den Oever”)

Wij lusten de jenever niet,
Geen whisky en geen wijn.
Wij eten hier slechts eierkoek
Omdat wij netjes zijn.

Wij spelen niet voor Jan Student
Voor dronkaard, dobbelaar.
Wij hebben naast pretjes ook plichten gekend.
Wij komen in vijf jaar klaar.

De rest is te onbenullig en te kleinzielig-kinderlijk om in deze kolommen te worden opgenomen. In dit bedrijf komt ook een passage voor, die op ons blad en zijn redacteurs betrekking heeft, waarom we dit stuk zonder andere oprerking plaatsen:

(WIJZE: „Zie de maan schijnt door de boomen”).

Het S.-W. is weer gekomen
Smijt het daad'lijk in de hoek
Wat kan tooneelkritiek ons bommen
En Klaas P., die schijnt weer zoek.
Lange J. en Gerard N.,
C. A. P. en H. G. N. (bis.)

Maar niet alleen, dat ze onze Redactie belachelijk maken maar zij laten zich zelfs op misselijke wijze uit over den Senaat.

(WIJZE: „Trien en Bram van Monnikendam”).

Daar heb je Bop,
Daar heb je Nol,
Aan Guusje ontbreekt slechts
Een boezem zoo vol.
Daar heb je Pim,
Daar heb je Wim.
Wat kijken ze beide
Verwonderlijk slim.

Het derde en laatste bedrijf speelt in de Zuid-Hollandsche Heeren Sociëteit te 's Gravenhage. In dit bedrijf heeft de Centrale Commissie voor de Diës-viering zich geroepen gevoeld zedelessen uit te deelen en een aantal bezoekers, veelal onjuist, met naam en toenaam te vermelden, waardoor menige goede naam door het slijk wordt gesleurd op onverantwoordelijke wijze.

Lezers van het Studenten-Weekblad!

Wij gelooven onze plicht gedaan te hebben. Het zal van U afhangen of deze zouteloze, treurige comedie opgevoerd zal worden.

Strijd.

Strijd, is dat niet één der grootste factoren van het leven? Zou er iets te noemen zijn dat zo overoud, zo algemeen en . . . zo geliefd is als strijd?

Strijd in zijn machtigste vorm in de mensen zelf, tussen allerlei karaktereigenschappen onderling en tegen invloeden van buiten; strijd in 't groot tussen de rassen, de volk'ren, de godsdiensten; strijd tussen talrijke levensopvattingen en politieke partijen; strijd vanaf de venijnige ruzie tussen twee buurvrouwen tot de grote allesbeheersende strijd om het leven! — En zo zal 't wel steeds blijven. Immers men voelt zich gelukkig als men vecht met alle macht, vecht voor een overtuiging, inspannend alle krachten; gelukkig, omdat men dan zo sterk 't leven in zich voelt.

Is het dan wonder, dat ook in onze studentenwereld steeds strijd is geweest, strijd over allerlei kwesties, elk belangrijk op zijn tijd, telkens verdrongen door een gewichtiger vraag.

Veel is er gestreden in het Corps, vele belangrijke vraagstukken hebben de Corpsleden in partijen verdeeld; jong en vurig zijn zij dikwijls op elkaar ingegaan, aanmoedigend elkaar tot steeds groter heftigheid en met krachtige slagen heeft het Corpshart gebonsd.

Maar nu, is nu dat hart stil blijven staan, is 't eenmaal zo hoog laaiend vuur van jeugdig enthousiasme voor goed gedoofd? Want niets beweegt er meer in 't eens zo sterke lichaam en in plaats van de vroegere hevige strijd, nog slechts een kinderachtige wrok tussen enige partijen, die feitelijk niet één punt hebben, waarover ze twisten kunnen.

Nu is het de vraag of 't zo beter is dan vroeger, of deze tijd van rust en vrede niet beter is dan die onophoudelijke strijd, verdelend 't Corps in partijen, die scherp tegenover elkander stonden.

Daartoe moeten we nagaan, wat alzo de hoofdkwesties geweest zijn, waarover men gevochten heeft.

Sommige Corpsoorlogen dan zijn er gevoerd, die zeer zeker van groot nut zijn geweest voor het Corps, die het hebben doen zwellen in edele grootheid; andere, waarvan het zeer twijfelachtig is of ze het Corps tot voordeel hebben gestrekt.

Vooreerst de grote strijd, niet onderling, maar eensgezind tegen een buitenstaande vijand, de strijd voor de vrijheid van studie, de vrijheid van persoonlijke ontwikkeling, de grote strijd voor de zelfstandigheid van de student. Glansrijk zijn zij te voorschijn getreden uit deze oorlog, de studenten, en 't Corps had toen voor het eerst gevoeld hoe sterk het was.

Daarna de kwestie der studenten aan de Indiëse instelling, waar wij nú moeilijk meer over kunnen oordelen, maar die indertijd gedurende vele jaren, telkens weer opnieuw, de gemoederen in beweging heeft gebracht.

De laatste grote beroering in 't Corps is geweest de socialistische beweging, omstreeks 1890 begonnen, jarenlang 't gehele Corps verdeeld houdend. Dit was lange tijd de overheersende kwestie. — Is dit nu een tijd geweest, die gunstig op 't Corps heeft ingewerkt? Zeker is merkwaardig 't grote verschil van de toenmalige toestanden met de tegenwoordige. Toen tertiëde toch was 't heel natuurlijk, dat een dergelijke beweging ontstond, en dat zij zo snel en krachtig groeide, dat zij het Corps dermate kon beheersen. Kunt gij U voorstellen, dat op het ogenblik, b.v. naar aanleiding van de kort geleden gehouden lezing over vrouwenkiesrecht, een feministische beweging in het Corps zou ontstaan, die sterk genoeg zou zijn om niet alleen talrijke Debating-avonden te vullen, maar zelfs om de Corpsleden scherp in partijen te verdelen, partijen, die elkaar altijd en overal bestrijden! In 1898 is, toen de andere studentenbladen verschillende socialistische stukken niet wilden opnemen het Studenten Weekblad opgericht, oorspronkelijk voor socialistische propaganda. En leest dan de stukken eens in de eerste jaargang, b.v. naar aanleiding der kroningsfeesten, over de bourgeoisie en het arme volk! Ge zoudt U toch niet kunnen voorstellen dat nu op een dergelijke manier b.v. een feministisch blad werd opgericht, dat zoveel belangstelling zou genieten, dat het met zulke krachtig sprekende stukken over dat onderwerp zou worden gevuld. Toen werkte de socialistische idee zo sterk in, dat velen niet wilden dat de studenten zulke overdadige feesten zouden vieren terwijl het volk in armoede leefde; en nú, hoevelen zullen zich nu voor een dergelijke idee warm maken?

Die tijd van socialisme is voorbij, gelukkig voorbij! Wel hebben vele goede sprekers zich in die tijden gevormd, wel hebben ijver, welsprekendheid en toewijding toen hoogtij gevierd, wel was het goed te leeren strijden voor een idee, die men met hart en ziel voorstaat, maar 't onderwerp der strijd, dat bedierf alles. Het zou een ramp geweest zijn voor de studentenwereld als ze in die richting was doorgeslagen; laten wij dankbaar zijn, dat we, al is het dan misschien ook door een op-zichzelf-verwerpelijke laksheid en slaperigheid, op 't oogenblik niet meer aan zo iets denken!

Want, ziet eens naar het buitenland, ziet overal waar de politiek is binnengedrongen in de studentenwereld, en ge zult bemerken, dat de studentengeest, zoals wij die naar waarde kunnen schatten, er niet bestaat. Laten wij strijden tegen alles wat ons gemeenschappelijk klaagt, over alles wat binnen de grenzen der studenten-maatschappij onze aandacht verdient, maar laten wij ons nooit laten verleiden, om onze strijdkrachten te verdoen aan dingen die er buiten liggen!

Men zegt wel, gebruikt uw studententijd, de tijd die zal eindigen met uw intrede in de maatschappij, om een maatschappelijke opinie te vormen! Néen, duizendmaal néen, vormt uw maatschappelijke overtuiging in de maatschappij zelf, er middenin levend, uw studententijd dient voor iets beters! Dat is de tijd, waarin je, steeds jezelf vergelijkend met de massa's andere jongelui die je ontmoet, een oordeel krijgt over jezelf en je karakter vormt. Dat is de tijd, waarin je het eerst de vrijheid leert kennen, die je, geplaatst in allerlei vreemde omstandigheden, zult moeten gebruiken, zelfstandig, zonder leiding. Dat is de tijd, waarin je je persoon vormt. Voor deze vorming is het zeer zeker ook nodig, dat er wordt gestreden over allerlei dingen, die met deze ontwikkeling in verband staan, dingen die al de jongelui in dezelfde omstandigheden geplaatst, d. w. z. het Corps, direct aangaan; maar gaat niet strijden over zaken, die de maatschappij aangaan, waar je nog zo absoluut buiten staat!

Hoe is het nu in de Delftse studentenwereld van tegenwoordig?

Rust is er overal! Nergens enig werkelijk teken van leven, en dat, niet omdat de studenten er van overtuigd zijn, dat die rust, die kalme gelatenheid goed is, dat 't beter is dat 't Corps nu een tijdje, voor het restaureren van allerlei kleinigheden, ligt te dommelen, maar omdat ze zelf slapen, omdat ze uit louter gemakzucht 't liever maar laten zooals het is. Misschien zult ge zeggen, er is immers niets om over te praten, maar ik zal u trachten aan te tonen, waarom er, naar mijn mening, wel degelijk veel belangrijks is te behandelen. Ik wil dus enige strijdpunten opwerpen, zonder er echter vooralsnog een oordeel over uit te spreken, omdat aan een dergelijk oordeel een lange wisseling van gedachten vooraf moet gaan.

Vooreerst de verkiezingen, waarover door anderen reeds is gesproken; dan een volgens mij belangrijker punt, de groentijd. De president van de Senaat kondigde aan deze te willen vervormen; wij moeten dus afwachten welke voorstellen hieromtrent gedaan zullen worden.

Maar er is iets wat nog belangrijker is. Het is een vraag, die al dikwijls indirect bij de regeling van andere aangelegenheden is gerezen, maar het wordt tijd, dat wij hem nu eens direct in behandeling nemen. Ik bedoel de plaats die het Corps in de studentenwereld inneemt. Het is een zeer moeilijke, veelomvattende kwestie, misschien is het wel daarom, dat men er nooit direct over gesproken heeft, maar laten wij niet aarzelen er nu eindelijk eens ernstig over te denken, al kunnen wij, vooreerst althans, er nog geen definitief oordeel over uitspreken.

Het Corps heeft hoofdzakelijk de volgende redenen van bestaan: 1e. Het streven om door aaneensluiting der studenten een krachtig geheel te vormen tegenover de buitenwereld en 2e. de mogelijkheid om in een dergelijk Corps verschillende verenigingen te doen ontstaan.

Het Corps, zoals het op het ogenblik bestaat, is feitelijk slechts de verzameling der corpsverenigingen (waaronder in de eerste plaats de Sociëteit). Want wat is het geval. In de loop der jaren zijn velen in Delft komen studeren, die geen Corpslid geworden zijn, omdat het Corpslidmaatschap op zichzelf bijna geen voordelen geeft en omdat slechts de mogelijkheid om tot allerlei verenigingen toe te treden, die voor hen toch te duur zouden zijn, dat lidmaatschap begeerlijk maakt. Ja er is zelfs naast het Corps een Studentenbond ontstaan.

Het Corps is niet langer gebleven de corporatie van alle studenten en het heeft dat ook heel goed gevoeld, toen het de Studiebelen van het Corps afscheidde. Dat is een heel merkwaardig besluit geweest. — Aan de ene kant was het, omdat het Corps toch niet meer was de vereniging van alle studenten, begrijpelijk dat het Corps tegenover de buitenwereld, tegenover de „Polytechnische School" niet kon blijven optreden als was het dit wél; de studenten er buiten hadden over de studiebelen toch ook wel wat mee te praten. Aan de andere kant echter gaf het Corps hiermee een groot deel van zijn voornaamste doel prijs. n.l. de vereniging der studenten tegenover de buitenwereld te zijn, hetgeen immers voor een belangrijk deel op de behartiging der studiebelen neerkomt. — Zien we nu hoe het b.v. in Leiden gegaan is. Daar heeft men pas kort geleden, veel te laat, getracht algemene faculteitsbesturen te krijgen, welke poging heeft schipbreuk geleden, met dat gevolg dat naast de behartigers voor

studiebelangen van het Corps, die van de Studentenbond staan. Hieruit blijkt wel dat 't Corps hier er goed aan deed, toen reeds, bij de bestaande omstandigheden, tot de afscheiding der studiebelangen over te gaan, al was deze afscheiding, als wij het voornaamste doel van 't Corps op de voorgrond plaatsen, een grote fout. Daarom had men moeten trachten de omstandigheden te veranderen. Men had maatregelen moeten nemen, waardoor het Corps weer zou zijn geworden de algemene studenten-corporatie.

Is het immers niet voor alles wenselijk één vereniging te hebben, die alle studenten omvat, pal staande tegenover de buitenwereld, in staat om in alle mogelijke opzichten de belangen van alle studenten te behartigen? Om nu dit doel te bereiken zal het Corpsslidmaatschap, behalve toegang te geven tot de verenigingen, nog enig ander direct voordeel moeten geven. Op welke wijze, dat is een vraag waarop vele antwoorden te geven zijn. Zo is o. a. indertijd op Debating er over gesproken door het Corps een (de) leeszaal te laten exploiteren. Dit is een voorstel dat indertijd voor nog niet rijp werd verklaard, maar dat op het ogenblik te merkwaardig is, om niet eens nader bekeken te worden.

Wat betreft de verenigingen, waaronder vooraan de Sociëteit Phoenix, zou 't belachelijk zijn te eisen, dat deze zich zo vervormden, dat alle hier studerende er lid van konden zijn. Het is nu eenmaal onmogelijk, met al degenen waarmee men op college zit, in één gezelligheidsvereniging te zitten; het grote verschil in opvoeding en levensomstandigheden is nooit weg te nemen. Laten daarom sociëteit en andere verenigingen blijven zoals zij zijn, zij kunnen zich niet bekommeren om alle studenten, zij mogen niet hun contributies lager maken om meerdere leden te krijgen, 't gehalte zou er door achteruitgaan; maar het Corps, dat is heel iets anders!

Tevens zouden vele dingen, die nu bij 't Corps behoren, naar de verenigingen, die daarvoor in aanmerking komen en die door een meer of min hecht verband zouden kunnen worden verbonden, moeten worden overgebracht, b. v. de groentijd en de lustrumviering.

Het Corps zoals het nu is heeft wel is waar dit voordeel dat het door de uitsluiting van het soort mensen dat nu niet-corpslid is, meer homogeen is, maar het heeft daartegenover het zeer grote gebrek, niet de enige, allesomvattende studentenvereniging te zijn.

Zo hoop ik U te hebben aangetoond, dat er nog veel, zeer veel te doen is, dat er niet de minste reden is tot stilzitten, dat er nog vele dingen zijn, om over te denken en te strijden!

H. G. N.

Sprookje.

't Gebeurde in een oude linnenkast.

Daarin lagen behalve stapels linnengoed ook nog andere dingen, die er eigenlijk niet thuis hoorden, maar er neergelegd waren omdat men er geen betere plaats voor wist.

Het waren een oud kanapé-kussen, een gouden ring, een geborduurd zakdoekje, een goudleeren schoentje en een afgedankte boekenlegger, die in een druk gesprek gewikkeld waren.

Ze spraken over Liefde.

„Liefde”, zei het kussen, „daar zijn een Hij en een Zij voor noodig”.

„En ik”, klonk het vrij opgeblazen van uit het bijouerie-doosje waarin de gouden ring lag, „want toen ik van haar vinger ging was alles uit.”

„Liefde kweekt dichters”, zei de boekenlegger die het beste deel van zijn leven uit Buch der Lieder gesleten had, maar de anderen begrepen niet wat hij daarmee bedoelde.

„Ik weet het beter”, sprak het goudleeren schoentje, „Liefde dat is als Hij dikwijls te dineeren gevraagd wordt en onder de tafel Haar telkens op de teenen trapt, daarom ben ik veel gauwer versleten dan anders het geval geweest zou zijn.”

„Juist”, zei het zakdoekje, en dan krijgt Zij een kleur en gebruikt mij om dat te verbergen.”

Toen klonk plotseling een schaterlach zo luid, dat de oude kast in zijn voegen kraakte.

Verbaasd en ietwat verontwaardigd keken alle vijf in de richting waar het geluid vandaan kwam

't Was een oud beddelaken dat gelachen had. L. B.

Verkiezingsstelsels.

Toen ik in mijn voorgaand schrijven de aandacht op bestaande fouten vestigde en in verbetering van de verkiezingen een middel zag om die fouten ten deele weg te nemen, heb ik dit beginsel willen vastleggen in een Artikel der Corpsswet, omdat te eenigertijd de wet moet veranderd worden, naar de heerschende meening. Dat beginsel is zeer eenvoudig, de uitvoering kan moeilijk blijken te zijn, de nieuwe vorm in een Wetsartikel uitvoerig te omschrijven is zeker nog moeilijker. Zoover zijn we echter nog niet, voorloopig moet het beginsel en zijn gevolgen worden beschouwd. De geheele zaak komt slechts hierop neer: „De Senaat vraagt den leden candidaten. De leden stellen candidaten door middel van de bus. Daarna wordt gestemd”. Nu blijkt, dat tegen deze opvatting geen overwegende bezwaren bestaan, daarom komen we nu in een tweede stadium en stellen ons de vraag: „Hoe is dit beginsel praktisch uit te voeren?”

De heer T. gaf in het vorig nummer van dit blad een verkiezingsstelsel aan, waardoor bezwaren in de uitvoering worden vermeden. Hij wenscht den voorzitter eerst te verkiezen, en daarna de andere bestuursleden, waarbij de pas verkozen voorzitter zijn invloed kan doen gelden. Dit stelsel lijkt mij toe, praktisch zeer goed uitvoerbaar te zijn.

Echter komt het mij voor, dat het niet wenschelijk is om een dergelijk stelsel in alle finesses te gaan omschrijven. Een verkiezingsstelsel moet volgens een bepaald beginsel worden uitgevoerd, de practijk moet leeren welke toepassing de beste is. Een uitvoerig beschreven regeling is verbazend lastig op te stellen, en past mijns inziens niet in een studenten-maatschappij. Onze Corpsswet is geen Wetboek en geen Grondwet, wij moeten niet vragen naar de letter van de wet, maar handelen overeenkomstig het beginsel daarin gehuldigd, allen beziel met het denkbeeld, aan den bloei van het Corps mede te werken. Na wat er nu over de verkiezingen geschreven is, heeft ieder zich wel een oordeel over dit vraagstuk gevormd.

De meest praktische en afdoende oplossing lijkt mij daarom, op een druk bezochte Corpsvergadering de kwestie te behandelen. Daar kan ieder zijne meening doen hooren en kan men zien wat het Corps in dezen wenscht. De Corpsvergadering kan besluiten dit beginsel toe te passen. Verschillende uitvoeringen, voor- en nadeelen daarvan zullen ter sprake komen. Men moet vertrouwen stellen in den Senaat en hem opdragen de verkiezingen langs dezen weg uit te voeren, op de meest praktische wijze, die in de vergadering is voorgesteld.

Ik ben het geheel eens met den heer T., dat dan later in de Corpsswet Art. 9, Hoofdstuk X kan gewijzigd worden in dien zin, als het best uitvoerbaar blijkt.

P. V.

Ingenieurs-Toekomst.

Een dezer dagen kwam mij een boekje: „De Toekomst in en de Opleiding voor de Nederl. Indische Cultures en het Boschwezen”, uitgegeven door de vereeniging „Studiebelangen” te Wageningen, in handen. Dit deed me de reeds meermalen gevoelde behoefte herinneren aan meerdere voorlichting en gegevens omtrent de ingenieurtoekomst.

Het bovenstaande boekje is bedoeld als propaganda. Het boekje dat ik in Delft zou wenschen, waarvan mij de samenstelling voorkomt op het terrein van de C. C. te liggen, wenschte ik eerder een afwerende strekking te zien gegeven. Inderdaad toch staat de studieanimus te Delft op een allerbedroevenst peil.

Dit nu lijkt me voor een niet gering deel te wijten aan de weinige bekendheid met studie en later practijk, waarmee men hier aankomt. Zelfs na verscheidene jaren studie bestaat er bij velen nog slechts een zeer geringe bekendheid met de wegen welke voor hen als ingenieur zullen openliggen. Dit moet onvermijdelijk meebrengen dat velen onzer later komende te staan voor de keuze van een richting, vaak weinig handelsman zijnde en geen juist begrip hebbende van de waarde hunner arbeidskracht, zich laten verleiden tot een overijld contract.

Ach buiten dat, geeft het gemis van eenigszins vaste lijnen voor toekomstige werkkring, een zekere slapheid aan de studie welke vooral het zich mee bekwamen in bepaalde

richting weinig ten goede zal komen. Wat den civiel-Ingenieur betreft, velen nemen zich voor bij een corps hetzij rijks- of provinciale waterstaat te gaan of hopen op plaatsing bij H. IJ. S. M. of S. S., doch hiertoe bepaalt zich veelal het gezichtsveld.

Voor de andere faculteiten ontbreekt ook zelfs een dergelijk houvast. Eenig meerder inzicht in de arbeidsvelden, die voor den Delftschen ingenieur openstaan, dan enkele krantenberichtjes zoo nu en dan geven is dan ook alleszins gewenscht.

Een duidelijk eenigszins statistisch overzicht van den levensloop en verspreiding der hier afgestudeerden over de

verschillende soorten van betrekkingen zoowel in binnen- als in buitenland, alsmede eenige toelichtingen over moreele en geldelijke voordeelen daaraan verbonden, zou veel in deze richting kunnen doen.

Het is mij alleszins duidelijk dat een juiste opzet van een dergelijk werkje velerlei bezwaren zal meebrengen, maar waar de C. C. getoond heeft door haar rapporten niet voor moeilijk werk terug te deinzen, zoo zal zij ook hierin iets goeds tot stand kunnen brengen.

V. J.

(Zie verder Tweede Blad).

 ADVERTENTIEN.

EETTAFEL aangeboden
voor 4 à 5 Heeren.

Adres VOORSTRAAT 59.

Voorhanden bij J. WALTMAN Jr.,
Boekhandel, Binnenwatersloot:

**EENE GROOTE COLLECTIE
STEREOSCOOP
FOTOGRAFIEËN**

van

Berlijn, Schwarzwald, Harzgebergte,
Rügen, Tirol, Zillerthal, Rome, Napels,
Florence, Venetië, Parijs, Versailles,
Museum Luxembourg, Beijers Hoog-
land, enz., enz.

15 CENTS PER STUK.

G. J. M. VAN HOEK,

Magazijn van PIANO'S en ORGELS,
OUDE DELFT 29.

Alleen-vertegenwoordiger voor STEINWEG PIANO'S.

HUUR PIANO'S van af f 4,— per maand.

Stemmen - Repareeren - Inruilen - Transporteeren
Taxeeren.

Gediplomeerd door de Maatschappij tot bevordering der Toonkunst.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

J. A. BLOK, c.i.,
MECHANICA, WISKUNDE,
REPETEERT KLEINSTE VIERKANTEN.

Dagelijks te spreken van 4—5 uur,
Phoenixstraat 15 :: Delft.

 VERSCHENEN:

Een goedkoope uitgave van
CORELLI'S MEESTERWERK
DE WARE CHRISTEN

Ruim 500 pagina's dik op goed papier
gedrukt voor slechts 60 cents; gebonden
in linnen prachtband f 1,—. :: :: ::

Voorhanden bij J. WALTMAN Jr.,
:- Boekhandel, Binnenwatersloot 33. :-

H. H. STUDENTEN,
zoo U gedragen Kleederen te koop hebt,
zendt dan Uw Brieven onder No. 5086
aan het Bureau van dit Blad.

Boekhandel J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT 33.

 Losse nummers verkrijgbaar van:

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
DE PRINS	6 "
DE WERELDKRONIEK	10 "
DE WEEK	15 "
HET LEVEN	10 "
DIE WOCHTE	20 "
SPORTKRONIEK	10 "
SPORTBLAD	10 "
REVUE DER SPORTEN	25 "
DE WARE JACOB	10 "
HOLLAND EXPRESS	12 ¹ / ₂ "
BUITEN	15 "
DE AUTO	10 "

Voorhanden bij J. WALTMAN Jr. te Delft: de tweede druk van
ITALIAANSCH LIEDJE.

Woorden van LORENZO DE MEDICI.

Muziek van F. E. A. KOEBERG.

PRIJS / 0,50.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 18 MAART 1909. No. 22.

Prof. mr. B. H. Pekelharing.

Woensdagmiddag te 3 uur had de overdracht plaats aan curatoren der Technische Hoogeschool van de medaille met de beeltenis van prof. mr. B. H. Pekelharing op een marmeren plaat aangebracht in de leeskamer der docenten in het hoofdgebouw der Technische Hoogeschool.

De voorzitter der commissie voor de hulding van prof. Pekelharing, de heer R. A. van Sandick, hield daarbij een rede, waarin hij nogmaals wees op de groote verdiensten van Prof. Pekelharing jegens het onderwijs, dat hij gedurende 33 jaren als hoogleeraar aan de Polytechnische School heeft gediend.

Daarop namens de deelnemers het huldeblijk aan het College van Curatoren der Technische Hoogeschool overdragende, zeide spreker:

„Het moge een blijvende herinnering zijn aan een man, wiens werk te Delft van blijvend invloed is geweest op vele studeerenden, minder nog door de feitenkennis die hij hun aanbracht, dan wel door de belangstelling in sociale vraagstukken, die hij in hun studietijd in hen heeft opgewekt, een belangstelling, die hun na hun studententijd voor hun geheele leven bijbleef en hen noopte tot de bestudeering van sociale vraagstukken, wier kennis voor den ingenieur van den tegenwoordigen tijd, naast technische studie, inderdaad onmisbaar mag worden genoemd”.

De president van het college van curatoren, de heer J. E. N. baron Schimmelpenninck v. d. Oye, aanvaardde gaarne ten behoeve van de Technische Hoogeschool het aangeboden geschenk. Waar er zooveel zijn die den afgetreden hoogleeraar waardeeren en hoogachten kon hij de verzekering geven dat de Technische Hoogeschool het medaillon van prof. Pekelharing in waarde zal houden en er goede zorg voor zal dragen. (N. Ct.)

Apollo.

Dinsdagavond vond het jaarlijksche Heerenconcert op de leeszaal der S. P. plaats. Het is werkelijk jammer dat hiervoor geen der benedenzalen of de eetzaal beschikbaar wordt gesteld, want de klank, vooral die der violen, wordt aanmerkelijk gedempt in die acoustisch onsympathieke omgeving.

De uitvoering werd geopend door een Trio van Beethoven, gespeeld door de heeren Scheffer, Mac Donald en Eggink, die veel bijval oogstten. Hierna volgde het „Requiem” van Popper voor 3 cello's en piano. Dit indrukwekkende muziekstuk werd een weinig koel, zij het dan ook volkomen correct, vertolkt. Gelukkig kregen we het nog eens te hooren tegen het einde van den avond en deze keer met meer vuur.

De heer Goedhart gaf vervolgens een solo ten beste en had daarvoor een lang niet gemakkelijke keuze gedaan n.l. eene sonate van Rust. Hij bepaalde zich dan ook tot de eerste twee deelen. Aan de piano, die ditmaal veel beter was dan vorige jaren, liet zich in den loop van den avond nog hooren de heer Ingen-Housz met eene Rhapsodie van Brahms. De heer Eggink speelde nog eene Sonate van Beethoven en zoo liep langzamerhand de uitvoering ten einde. Na de herhaling van het „Requiem” speelde de heer Goedhart de „Legende” van Wieniawsky en ook de heer Pels Rycken gaf iets voor cello en piano met medewerking van den heer Hinse te hooren.

Voor eene pauze was er den geheelen avond blijkbaar geen tijd over. Men zat echter in 't algemeen gemakkelijk en de warme wijn scheen dat gemis wel te vergoeden. Langzamerhand werden nu andere beroemdheden uitgenoodigd zich in een lichter genre te buiten te gaan; van 't een kwam men tot het ander en voor men het wist waren verschillende Apollo-leden, die tot dusver stil hadden gezeten, bezig uit de rijk voorziene bibliotheek der vereeniging zich een mooie slotmarsch uit te zoeken, en vonden er een van Paul Lincke, die met veel bravour canonsgewijze doorgenomen werd, de traditionele kennisgeving van het

einde van het concert aan overige aanwezigen op de S. P. Te betreuren viel dat eenige bekende kunstenaars niet waren over te halen. Er was dan ook werkelijk genoeg muziek gemaakt, en het weinig talrijke publiek had duidelijk te kennen gegeven, het goede geapprecieerd te hebben.

C. A. P.

Onderlinge Schietwedstrijden van „Weerbaarheid”.

Zoals in het Studenten-Weekblad werd bekend gemaakt heeft de Delftsche Studenten Weerbaarheid onderlinge wedstrijden gehouden, waarvan die op Rijksgeweer model '95, zijn afgelopen. Vrijdag 19 Maart a. s. kan men nog flobert schieten van 2—4 uur in het gebouw „Pro Patria”, Phoenixstraat 68a, en Woensdag daaraanvolgende heeft de kamp met revolver plaats op de geweerbaan aan de Oostsingel.

Woensdag 10 Maart werkte het weer goed mede, zoodat het wel koud maar vroolijk opwekkend weer was, toen het eerste schot werd gelost. De tent van de D. S. W. die op 200 M. was opgeslagen, vulde zich met een menigte schutters, die begeerig waren hun vaardigheid te toonen. Een billardjongen van de Societeit Phoenix stond achter het buffet, voor deze gelegenheid opgericht en bestaande uit een schiettafel waarop een aantal flesschen Sneeksche boerenjongens, mandjes met glazen, lepeltjes enz. IJverig roerde hij zijn handen om ieder daarvan te voorzien, want natte, modderige voeten en koude handen hadden veel behoefte aan dit drankje, die wel door onze voorvaderen met het oog op dezen wedstrijd schijnt te zijn bedacht, opdat het tegelijk verwarmt en bezigheid geeft aan schutters die lang op hun beurt moeten wachten.

Want het was erg modderig op de baan, maar desalniettemin bleef men vroolijk rondploeteren en dacht niet aan heengaan, al duurde het lang voor men aan de beurt kwam. Door tekort aan schijven was het niet mogelijk gebleken op twee banen tegelijk te schieten. Dit tekort vloeit daaruit voort, dat de D. S. W. schiet op de kring-schijf, terwijl het leger is overgegaan tot de ellips-schijf, waardoor er maar één stel beschikbaar was, omdat anders slechts op één baan wordt geschoten.

Meestal schoot elk drie series, twee vrije baan en één personeel, waarmede de geheele middag werd gevuld. Daarom besloot het Bestuur den wedstrijd den volgenden week voort te zetten omdat er voldoende animo was voor het laten verder gaan van de wedstrijd vrije baan. Het zij ons vergund een korte uiteenzetting te geven van de woorden „vrije baan” en „personeel”, die voor velen iets geheimzinnigs en onbekends hebben. Wordt een wedstrijd uitgeschreven dan wordt vooraf er bij bepaald, hoeveel het aantal seriën voor personeel zal zijn. Geloof een schutter voldoende ingeschoten te zijn, dan kondigt hij aan „personeel” te willen schieten. Dit moet vóór de serie worden bekend gemaakt. Heeft hij dus het ongeluk in deze vijf schoten een fout te begaan dan is zijn kans onherroepelijk verloren. Dit gebeurde juist op deze wedstrijd, waar een der Seniores wanbofte, dat zijn geweer afgang vóór het mikken en de kogel in een zandhoop sloeg. Het was in zijn serie personeel en daardoor was de mogelijkheid van een prijs te halen in deze groep verkeken, omdat er maar één serie mocht geschoten worden.

Anders is het met vrije baan. Daarbij is het aantal seriën, dat men schiet, onbepaald en bij de toekenning van de prijs wordt alleen gelet op de hoogste aantallen. Men heeft dus gelegenheid een gemaakte fout in een volgende serie te herstellen.

Vrijwel alle Seniores waren opgekomen; dat zijn de concours-schutters der vereeniging, die een proef hebben afgelegd. Ook het aantal Juniores was zeer bevredigend en al toonde niemand onder hen groote gaven, toch werd er goed geschoten. Eén hunner slechts behaalde het aantal 75 van de 100 punten, dat men in drie achtereenvolgende series moet behalen om concours-schutter te worden.

Van de wedstrijd personeel werd dus de uitslag dien dag reeds bekend en wij laten de namen der winnaars van de medailles en het diploma hier volgen:

Seniores. (Max. 100 punten).

1e prijs.	E. Boissevain	met 87 punten.
2e „	P. Wijn	„ 81 „
3e „	G. A. van den Bergh	„ 70 „

Bij Juniores deed zich het geval voor dat er twee heeren in aanmerking kwamen voor de derde prijs, nl. W. A. Bogaerd en V. van Gogh. Omdat één serie moest beslissen werd „barrage belt”, de gebruikelijke regel, toegepast. Men vernigvuldigt dan van elke serie het hoogste met het laagste schot en wie dan het grootste product heeft is prijswinner. Bogaerd's 6×16 bleef één punt boven de 5×19 van zijn tegenstander en zoo behaalde eerstgenoemde het diploma.

De volledige uitslag is:

Juniores. (Max. 100 punten).	
M. E. Donker Duyvis	67 punten.
R. A. Wttewaall	62 „
W. A. Bogaerd	61 „

Bij de voortzetting van den wedstrijd vrije baan waren hoofdzakelijk de geoefende schutters opgekomen en menige 20 werd behaald. Omdat er nu meer tijd was werd het annuleeren van series toegelaten, d. w. z. men was gerechtigd tot de 10 eerste schoten toe, telkens een nieuwe serie te beginnen als daarin een der vier eerste ongelukkig was. Zodoende werd menig hoog aantal geboekt. De uitslag van vrije baan werd daardoor:

Seniores.	
P. Wijn	93 + 90 = 183.
G. A. van den Bergh	94 + 86 = 180.
G. F. Wttewaall	86 + 89 = 175.
Juniores.	
B. Freytag	73 + 68 = 141.
R. A. Wttewaall	77 + 61 = 138.
V. van Gogh	60 + 58 = 118.

Nu het gebleken is, dat door de leden van Weerbaarheid goed wordt geschoten, is het te hopen, dat zij door druk oefenen weer de animo in de vereeniging zullen brengen die den laatsten tijd wel wat ver te zoeken was.

Delftsche Studenten Gymnastiek- en Schermvereniging „Achilles”.

Op de 10 Maart jl. gehouden „Jaarfui” voor leden en invités hadden o.m. de volgende wedstrijden plaats:

Hoogspringen (tremplin).
Touwtrekken (met paren).
Wedloop met hindernissen.

Als prijswinnaars kwamen in aanmerking:

- A. Hoogspringen:
1. G. W. Ph. Daniëls.
 2. B. G. Meyer.
 3. D. de Waard.
 4. N. J. van Veen.
- B. Touwtrekken:
1. L. N. M. de Weerd.
 2. J. H. de Bruyn.
 3. B. G. Meyer.
 4. A. F. Meyer.
- C. Hinderniswedloop:
1. W. Duynstee.
 2. D. de Waard.
 3. W. F. Hoffmann.
 4. J. H. de Bruyn.
 5. W. A. Pull.
 6. J. A. Postema.

Als naar gewoonte vond op de nafui de prijsuitreiking plaats. Tevens werd de op de vorige Alg. Verg. verkozen penningmeester, de Hr. W. A. Pull, als zoodanig geïnstalleerd. Op voorstel van 't Bestuur werd daarop de Heer G. P. Groeneweg bij acclamatie benoemd tot eereid van „Achilles”.

BOEKBESPREKING.

De Holland Express van 1 Maart biedt ons weer een aantal goede foto's gecombineerd met uitstekende tekst. Behalve een opstel over Münster, met enige mooie fotografieën, bevat het een stukje over luchtscheepvaart met 4 uitstekende kieken. Treffend vooral zijn de beide laatste. Zij geven U zo 't volle besef hoe het vliegen een nieuwe factor is geworden in 't maatschappelijk leven: Een boer bezig zijn land te ploegen, zoals hij het al zijn hele leven gedaan heeft, en zijn vader en grootvader 't gedaan hebben, dan

ineens komt een aeroplaan aanschietsen, een mens met grote snelheid in de lucht zwevend. En met heftig geratel suist het ding over hem heen, tot het even daarna weer verdwenen is. Dat te zien, zo'n boer op zijn land, zijn rustig stukje grond, altijd even groot, en daarboven de vliegende-mens, excess van vernuft, ongebonden aan afmetingen en grenzen, dat moet groots zijn.

Studiebelangen.

Tot voorzitter van de Centrale Commissie is gekozen H. E. Suyver.

Verzuimd is mede te deelen, dat R. Smid, afgevaardigde voor de Scheepsbouwkundige faculteit in Januari vervangen is door W. Royer, en M. F. de Bruijne, afgevaardigde voor de Werktuigkundige faculteit vervangen is door J. M. Louwerse.

Technische Hoogeschool.

Bij K. B. dd. 6 Maart 1909 no. 23 is: 1ste. met ingang van 1 Mei benoemd tot gewoon hoogleeraar in het Staatsrecht, in het administratief recht (met uitzondering van het gedeelte, dat op de arbeids- en fabriekswetgeving betrekking heeft en van het mijnrecht) en in het handelsrecht aan de Technische Hoogeschool te Delft Mr. J. H. Valckenier Kips te Zeist;

2e. met ingang van genoemden datum den hoogleeraar in het Staatsrecht, in het administratief recht (met uitzondering van het gedeelte, dat op de arbeids- en fabriekswetgeving betrekking heeft) en in het handelsrecht aan de hoogeschool, Mr. D. van Blom, te ontheffen van het geven van onderwijs in die vakken en te belasten met het geven van onderwijs in de Staathuishoudkunde, het gedeelte van het administratief recht, dat op de arbeids- en fabriekswetgeving betrekking heeft en het mijnrecht.

AGENDA.

DELFT.

Donderdag 25 Maart. Schouw. Stads Doelen. 11e Abonnementsvoorstelling. Kon. Vereen. Het Nederlandsch Tooneel: „Mededingsters”; $7\frac{1}{2}$ uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 19 Maart. Geb. v. K. en W. Italiaansche Opera: „Madame Butterfly”; 8 uur.

Dierentuin. Fransche Opera: „Les Saltimbanques”; $7\frac{1}{2}$ u.
Ned. Tooneel: „Oud-Heidelberg”; 8 uur.

Zaterdag 20 Maart. Dierentuin: Rolschaatsenbaan; 7-11 u.
Fransche Opera: „La Tosca”, met medewerking van Vanny Marcoux; 8 uur.

Geb. v. K. en W. Gezelschap Prot: „Het Paradijs”; 8 uur.

Diligentia: Populair Wolff-Verhey Concert, met medewerking van Hans Vaterhaus en Caro van Staalduinen-Kolb; 8 uur.

Zondag 21 Maart. Geb. v. K. en W. Matinée van het Residentie-orkest, onder leiding van Mr. Henri Viotta; Solist Aldo Antonietti; $2\frac{1}{3}$ uur.

Dierentuin: Rolschaatsenbaan; 7-11 uur.
Geb. v. K. en W. Gezelschap Prot: „De big van 't 168e”; 8 uur.

Maandag 22 Maart. Geb. v. K. en W. Gezelschap Van Eysden: „Echtscheiding”; 8 uur.

Dinsdag 23 Maart. Diligentia: Voordrachtavond van Albert Vogel en Henriëtte Roll; 8 uur.

Woensdag 24 Maart. Remonstr. Kerk: Bach-concert van het Amst. A-Cappella-Koor (dir. Ant. Averkamp); 8 u.

ROTTERDAM.

Vrijdag 19 Maart. Groote Schouw. Rotterd. Tooneelgezelschap: „Jeugd”; 8 uur.

Tivoli-Schouw. Ver. Rott. Tooneel: „Een avond op de vlakte”; $8\frac{1}{4}$ uur.

Zaterdag 20 Maart. Tivoli-Schouwburg. Ned. Tooneel: „Een Paladijn”; 8 uur.

Groote Schouwburg. Italiaansche Opera: „Madame Butterfly”; 8 uur.

Zondag 21 Maart. Tivoli-Schouw. De Hagespelers: „Een ideaal echtgenoot”; 8 uur.